

■ پس از انتشار اخبار بازگشت شهاب حسینی به حوزه اجرا، گمانه‌زنی‌های اشتباهی بابت بستری پخش این برنامه

در رسانه‌ها منتشر شد. روابط عمومی «هم‌رفیق» اعلام کرد این برنامه با اجرای شهاب حسینی در مرحله پیش‌تولید قرار دارد و طی روزهای‌های آینده جلوی دوربین خواهد رفت و بزودی با انتشار محتوای تبلیغاتی رسمی، پلتفرم‌های vod پخش آن اعلام خواهد شد.

■ نیک کوردور هوپنرشد دارندۀ جایزه تئاتر «تونی» که به اسکار تئاتر شهرت دارد، بیماری کووید ۱۹ دو قسمت ریه‌اش را درگیر کرده و برای دریافت ریه پیوندی‌وزندۀ ماندن تقلا می‌کند.

■ به دنبال انتشار اخباری درباره آخرین وضعیت ساخت فصل سوم سریال «نون‌خ» مهدی فرجی تهیه‌کنندۀ این مجموعه با اشاره به اینکه وضعیت ساخت فصل سوم این سریال هنوز نامشخص است، گفت: هیچ فردی به‌عنوان فیلمنامه‌نویس به گروه نویسندگان مجموعه «نون‌خ» اضافه‌نشده‌است و اخباری که پیرامون نگارش فیلمنامه توسط بهرام توکلی یا افراد دیگر منتشر می‌شود، صحت ندارد.

■ سیلوش حقیقی تهیه‌کنندۀ سینما قصد دارد سریالی با موضوع شهدای غواص لشکر ۱۲۱ امام‌رضاع) خراسان و نقش آنها در عملیات‌های کربلای ۴ و ۵ تهیه کند. این سریال در ۱۵ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای در مرکز سیمای استان‌های رسانه ملی تولید خواهد شد.

■ سریال «سه دونگ، سه دونگ» از شنبه (۱۴ تیر ماه) به‌یاد مرحوم سیروس گرجستانی روانۀ آنتن آی فیلم فارسی شده است. در این سریال بازیگرانی چون زندۀ یاد سیروس گرجستانی، مرجانه گلچین، عباس جعفری‌فر، جواد عزتی، اشکان اشتیاق، محمد کاسبی، سیلوش مفیدی و یوسف صادی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

■ به‌منظور پاسداشت یاد استاد ابوالحسن نجفی در عرصه ترجمه و تشویق مترجمان در اعتلای زبان فارسی، مرکز فرهنگی شهر کتاب مراسم چهارمین دوره جایزه ابوالحسن نجفی را در بهمن سال جاری برگزار می‌کند و از بهترین ترجمه‌رمان و مجموعه‌داستان کوتاهی که در سال ۱۳۹۸ منتشر شده، با اهدای جایزه و نشان ابوالحسن نجفی تقدیر می‌کند.

■ فیلم پانوم‌زاد که قرار بود پیش فروش بلیت نمایشش با نام «کافه پولشری» آغاز شود، در گفت‌وگو با ایسنا توضیح داد: همه چیز برای اجرای نمایش ما آماده و قرار بود پیش فروش بلیت‌مان را آغاز کنیم که دیدیم دوباره آمار مبتلایان به کرونا بالا رفته و فکر کردیم بهتر است مدتی دست‌نگه داریم.

■ دبست‌و هفتمین دوره از جوایز سالانه انجمن بازیگران (SAG) که قرار بود بیست و چهارم ژانویه ۲۰۲۱ برگزار شود به‌دلیل گسترش ویروس «کووید۱۹» به چهاردهم مارس موکول شد. ■ فیلمبرداوری فیلم «ششت ارشاد ۳» به کارگردانی سعید سهیلی در تهران ادامه دارد و نخستین تصاویر از پی‌لاد کیمیمیای و ساعد سهیلی منتشر شده. چند بازیگر دیگر طی روزهای آینده معرفی شده و جلو دوربین می‌روند. بهنام بانی، خوانندۀ موسیقی پاپ، در این پروژه بازیگری کرده است.

■ آلبوم موسیقی «نوازش لحظه‌ها» منتشر شد. به گفته سیداحمد میرمعصومی آهنگساز این اثر، آلبوم «نوازش لحظه‌ها» طی دو حضور رسمی در مسابقات جهانی، ابتدا در مسابقات بین‌المللی «گلوبال موزیک اواردرز» Global music awards) مدال برقه جهانی را در بخش «بهترین آهنگسازی» و «بهترین آلبوم» از آن خود کرد و بعد در جایزه بزرگ موسیقی «آکادمیا موزیک» به‌عنوان «بهترین آلبوم موسیقی» در برگزیده شد و در حال حاضر این آلبوم در یک رقابت جهانی دیگر به‌نام «یوکی اس‌دی» در کشور انگلستان هم با سه اثر شرکت کرده است که هر سه آهنگ به مرحله نیمه‌نهایی این مسابقه راه پیدا کرده‌اند. «نوازش لحظه‌ها» یک آلبوم «سینماتیک» است.

یادداشت

۱

گزارش

محمدرضا مردیان معاون فرهنگی کانون پرورش فکری کودکان ونوجوانان

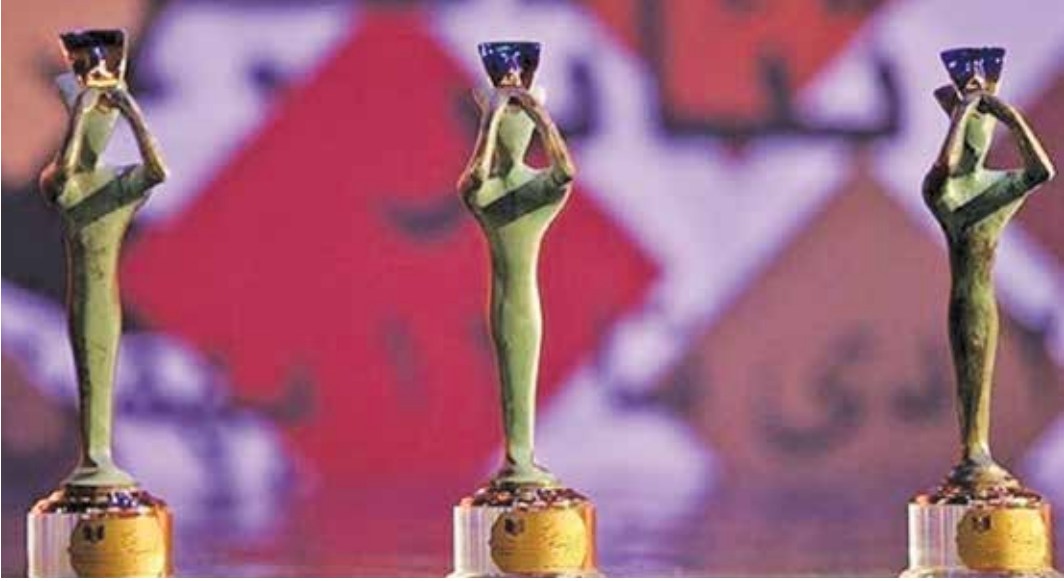
شیوع کرونا و ضرورت‌هایی که به دنبال گسترش آن به‌شکل پاندمی در عرصه جهانی مطرح شد تمامی سازمان‌ها و اداره‌های کشورمان را بر آن داشت تا محدودیت‌هایی را در شرایط کاری خود در نظر بگیرند. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم از این امر مستثنی نبوده و نیست. ما هم برای تطابق خود با شرایط تحمیلی ویروس کرونا ناچار به ایجاد تغییراتی در نحوه فعالیت‌ها و عرضه خدمات خود هستیم. در گذشته و برای پوشش روستاها و مناطقی که دسترسی به مراکز فرهنگی نداشتند یکسری مراکز سیار در نظر گرفته بودیم تا به‌جهایی که دسترسی به این امکانات نداشتند تا حدی از این برنامه‌ها بهره‌مند شوند. به همین منظور ساینی با عنوان «پیک امید» از اسفند ماه سال ۹۷ راه‌اندازی شد که بر فعالیت‌های داوطلبانه مربیان کانون متمرکز شد؛ تماشاخانه کانون ۲ تریلی مجهز به سیستم صوتی و تصویری راه‌اندازی کرد و به‌سوی مناطق مختلف کشور اعزام کرد و مربیان داوطلبی که آنها را همراهی می‌کردند دست به برپایی کمپ‌های فرهنگی یک هفته‌ای می‌زدند. این کمپ‌ها

برنامه‌های کانون پرورش فکری کودکان ونوجوانان تعطیلی پذیر نیستند

برای پوشش نسبی همه حوزه‌های فرهنگی از جمله اجرای نمایش، قصه خوانی، معرفی کتاب و... در تلاش بودند. با این حال از دوازدهم اسفندماه برای رعایت محدودیت‌های کرونایی ناچار به لغو این کمپ‌های فرهنگی شدیم. از آنجایی که فعالیت‌های فرهنگی- هنری نباید تعطیل شوند ما هم نظیر دیگر سازمان‌های فعال در این عرصه تلاش کردیم تا بخشی از اقداماتمان به فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی منتقل شوند. به‌همین منظور سایت «پیک امید» از اسفند گذشته راه‌اندازی شد و بیش از چهار و نیم میلیون کودک و نوجوان به شکل رایگان از برنامه‌های آن استفاده کردند. با این حال شروع تابستان ما را بر آن داشت که تلاش بیشتری به خرج بدهیم و امکانی برای ارتباط آسان‌تر با مربیان کانون در حوزه‌های فرهنگی- هنری مختلف فراهم شود. بنابراین همچون پیک امید، نشانی الکترونیکی راه‌اندازی شد. هر دو ساینی که عنوان شد از زیرمجموعه‌های سایت اصلی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با نشانی الکترونیکی http://kpf.ir هستند. در برنامه‌ریزی جدیدی که در نظر گرفته‌ایم علاوه بر «پیک امید»، دوره‌های آموزشی مختلفی در سه سطح اجرایی خواهند شد. یکی از این دوره‌ها بدون محدودیت زمانی هستند و کودکان ونوجوان می‌توانند هر زمانی که خواستند از برنامه‌ها استفاده کنند. در این بخش

مسعود دلخواه، محمدرضا خاکی و آروند دشت آرای در گفت‌وگو با «ایران» از چالش‌های جشنواره تئاتر امسال می‌گویند

غم بزرگ را به‌کار بزرگ تبدیل کنیم

ایران تئاتر

واقِعاً کاری از پیش نمی‌رود ولی اگر ما به همه این مسائل بخوبی ورود کنیم و از دیر و عوامل جشنواره و... حمایت کنیم در بدترین شرایط می‌توانیم بهترین خروجی را رقم بزنیم.»

■ به زیربناهای تئاتر توجه کنیم

محمدرضا خاکی نمایشنامه‌نویس و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با «ایران» پیشنهاد می‌کند که امسال به‌جای تمرکز بر بحث اجرایی‌ها، صحنه‌ای بحث آموزش و زیرساخت‌های تئاتری را مورد توجه قرار بدهیم. او می‌گوید: «حالا که قصد

داریم چنین کاری کنیم به‌جای آنکه صرفاً آن را در حوزه اجرا ببینیم، هدف را به‌سمت وسوهای دیگری ببریم. امروز در تئاتر عرضه‌های گوناگونی از جمله آموزش، فرهنگی، ادبیات و رویکردهای تحلیل اجتماعی مثل جامعه‌شناسی و روان‌شناسی وجود دارد و ما می‌توانیم انرژی خود را در چنین شرایطی فقط به اجراهای صحنه‌ای محدود نکنیم. ما می‌توانیم از این فرصت استفاده کنیم و تئاتر را به جز اجرا، در بسترها و زیرمتن‌هایش ببینیم و انرژی خود را آنجا صرف کنیم.» او در پاسخ به این سؤال که چرا نفر از دوستان تئاتری، به یکی از سالن‌های تهران رفتیم. به دوستان گفتیم که این سالن‌ها اصلاً استاندارد نیستند و حتی یک پيسول اطفای حریق در آنها وجود ندارد. نظر شخصی من این است که توسعه فرهنگی باید طور دیگر و خیلی دیگری اتفاق بیفتد. ما امروز می‌توانیم به آنچه در کشورهای پیشرفته اتفاق می‌افتد نگاه کنیم و ببینیم آنها در این موقعیت‌ها چگونه عمل می‌کنند و چطور پای تکنولوژی را وسط می‌کشند تا خلاهای موجود را پر کنند. امسال

می‌توانیم چه به‌صورت حضوری و چه به‌صورت غیر حضوری و مجازی زب با بزرگان تئاتر ایران و جهان حرف بزنیم و از طریق این گفت‌وگوها هم به بحث آموزش بپردازیم و هم یک کار پژوهشی و آینده‌ساز را عملیاتی کنیم. در این بستر می‌توان درباره آینده تئاتر حرف زد یا تئاتر بعد از کرونا و چالش‌هایش سخن گفت. همه تئاتری‌های دنیا چنین کاری می‌کنند. امروز صفحه کارگردان‌های ما پر شده از پیام‌های تسلیت و شادباش. نه تحلیل‌لی وجود دارد نه معرفی کتابی در حوزه تئاتر و نه از نقصان‌های تئاتر و نقطه‌قوت‌ها حرفی زده می‌شود. ما امروز نه از دانشگاه حرف می‌زنیم و نه از حوزه آموزش و تئاتر را خواسته ناخواسته به سمت تئاتر عوام‌زد پیش برده‌ایم و عنوان تئاتر لاکچری (که نمی‌داند تا کجا آمد

■ یکشنبه ۱۵ تیر ۱۳۹۹

■ سال بیست‌وششم

■ شماره ۷۳۸۵

به بهانه برگزاری نمایشگاه «مادری برای کودکان اوبه»

نقاشی‌هایی به رنگ مهر مادر

مریم سادات کوشه

خبرنگار

۲

کتاب

«مادری برای کودکان اوبه» نام نمایشگاه جدید سلیمه قزل است. هنرمند ترکمنی که بر اساس فرهنگ و آداب و رسوم منطقه ترکمن صحرا نقاشی می‌کند. نقاشی‌هایی که به گفته خودش در شهرهای بزرگی چون گرگان و تهران مخاطب دارد اما در بندر ترکمن مخاطب چندانی ندارد. چرا که بندر ترکمن، آق قلا و گنبد هیچ گالری ای برای برگزاری نمایشگاه ندارد. سلیمه قزل هم مثل بسیاری از هنرمندان به دلیل نبود امکانات تحصیلی در شهرشان تلاش کرده است تا با تحصیل در دانشگاه بتواند با نقاشی‌هایش فرهنگ محل زندگی اش را در تاریخ ثبت کند و زنده نگاه دارد.

تا بعد از دوران قرظینه کرونا با هم نمایشگاهش را از جمعه ۱۳ تیرماه در گالری بهارک افتتاح کرده است. او در مورد آثارش که تماماً تصویرگر روایت زندگی در ترکمن صحراست و از آن منطقه نشأت می‌گیرد به «ایران» می‌گوید: «از همان اوایل ورودم به دانشگاه سعی کردم بتوانم فرهنگ محل زندگی‌ام یعنی منطقه ترکمن صحرا را در آثارم وارد کنم. در شروع نمد ترکمن را منشأ آثارم قرار دادم و کم کم فرم‌های هندسی مکان‌های مذهبی ایلم و نیز سنگ قبرها با موتیف‌ها و نوشته‌هایی که روی آنها تراشیده شده و اکثراً شامل فرم‌های شاخ قوچ است را که نماد قدرت و برکت و زایش هستند وارد آثارم کردم. همین‌طور نقوش و موتیف‌هایی که در دست‌یافته‌های زنانه شامل سوزن دوزی‌ها، قالیبافی، نمد مالی و گلیم بافی را وارد آثارم کردم و همینطور از زیورآلات استفاده کردم»

این نقاش هنرمند در پاسخ به اینکه چرا نام نمایشگاهش را مادری برای کودکان اوبه گذاشته است و معنای اوبه چیست؟ می‌گوید: «اوبه‌های ترکمن را در نقاشی‌هایم تصویر کردم. اوبه در واقع تعریفش این است که ترکمن‌ها در زمان کوچ نشینی‌شان آلاچیق‌هایی را برای زندگی برپا می‌کردند که به این آلاچیق‌ها گوت تکمه و آق اوی هم گفته می‌شود. به تجمع این آلاچیق‌ها در کنار هم که در واقع همان روستای ترکمن را تشکیل می‌دهد اوبه می‌گویند.»

قزل در پاسخ به اینکه چرا از جنین و زایش در نقاشی‌هایش استفاده کرده است، می‌گوید: «با توجه به اهمیت و نقش خانواده در فرهنگ ترکمن به ارزش داشتن باروری و زایش، جنین‌ها را وارد نقاشی‌هایم کردم ولی نگاهم به این جنین‌ها از زوایای مختلفی بود و فقط از حیث نشان دادن این باروری و زایش که در وجود یک زن از طرف خداوند قرار داده شده، نبوده بلکه می‌خواستم بگویم حس مادری نه فقط از طریق زایش بلکه این حس می‌تواند شامل تمام کودکانی شود که به هر دلیل از داشتن مادر محرومند.» او در ادامه سخنانش در خصوص تکنیک آثارش توضیح می‌دهد: «تکنیک در آثارم بیشتر استفاده از رنگ اکریلیک و ترکیب مواد و متریال‌های مختلف است.

خصوصاً استفاده از کولاز پارچه و چارقد‌های زنان ترکمن که در واقع ارتباط تنگاتنگی با این جنین‌ها دارند و تمام سعیم را کردم تا تلفیقی از سنت و مدرنیسم را در آثارم داشته باشم و فرهنگ و سنت‌های نهفته در فرهنگ ترکمن را با انتزاعی کردن و جزئی کردن تصویر بکنم. رنگ‌ها بیشتر رنگ‌های غالب در زندگی ترکمن صحراست. هرکسی که به منطقه ما سفری داشته است حتماً متوجه حوضر غالب رنگ‌های گرم در فرهنگ ترکمن می‌شود. خصوصاً در لباس‌های زنان، سوزن دوزی‌ها و دست بافته‌هایشان این‌ها کاملاً قابل مشاهده است.» قزل در پاسخ به اینکه آیا در ترکمن صحرا مردم به دیدن آثارش می‌آیند و نقاشی‌هایش را دوست دارند؟ می‌گوید: «ترکمن‌ها نمایشگاه نقاشی را دوست دارند اما نه به‌صورت سبک و سیاق کارهای من که مدرن هستند. آنها بیشتر نقاشی‌های رئال را دوست دارند. مثلاً عکس طبیعت را بیشتر می‌پسندند تا نقاشی چالش برانگیز. در حقیقت می‌خواهند عکس‌های شسته رفته ببینند. آنجا منطقه‌ای است که گالری استاندارد ندارد. من نمایشگاه‌هایم را در شهر گرگان برپا می‌کنم چون بندر ترکمن، آق قلا و گنبد گالری ندارند. البته شهر گنبد قبلاً داشت اما چون درآمدزایی نداشت مجبور شدند آن را تبدیل به آموزشگاه هنر کنند.» او در مورد فروش آثار هنری در منطقه سکونتش می‌گوید: «در منطقه ما فروش آثار خیلی ضعیف است. مردم از لحاظ مالی در سطح بالایی از زندگی نیستند و منطقه بضاعت بالایی ندارد و کمتر توسعه یافته است. درآمد مردم به‌گونه‌ای نیست که برای خرید آثار هنری هزینه کنند نه برای دکور و نه حتی مجموعه داری. مردم حاضرند برای دکور خانه‌شان پوستر ارزان قیمت بخرند اما اثر هنری نمی‌خرند.» این هنرمند نقاش ترکمنی در مورد فروش آثار خودش و بازار کار هنر تاکید کرد: «آثار هنری‌ام آنقدرها که هزینه می‌کنم و وقت می‌گذارم فروش خوبی ندارند. شاید در سال چند اثر فروش رود. من اصلاً آثارم در منطقه ترکمن صحرا فروش نرفته است. در تهران هم همین‌طور دوستان هنرمندم از من حمایت کرده‌اند و آثارم فروش داشته است.» قزل در دوره کرونا که در دنیا در قرنطینه به سر می‌برد از شرایط به وجود آمده استقبال کرده است او هم مثل بسیاری از هنرمندان آثار ی خلق کرده است: «دوره قرنطینه تأثیر خوبی بر کارهایم گذاشته است.» چرا که مدت زمان طولانی در خانه مانده و توانسته است ایده‌هایی که سال‌ها در ذهن داشته اما وقت کشیدنش را پیدا نکرده تا در این مدت نقاشی کند.